

OFFERTORIUM : G. H. 26 AVE MARIA Lk 1, 28. 42. 34. 35.

Máriában „ az Ige testté lőn” – Mária Istenanya, mert akit szül, az az Isten egyszülött Fia.

Üdvözlégy, Mária, malaszttal teljes, az Úr van teveled, +

R.) áldott vagy te az asz/szonyok között, *

és áldott a te méhednek/gyümölcsse.

V.1) Hogyan lehet ez velem, aki férfit nem /ismerek? †

▲ Szentlélek száll le reád, -

és a Magasságbelinek ereje beárnyé/koz téged. **R.)**

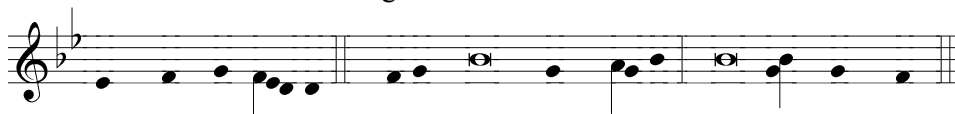
V.2) Azért a Szent, aki tő/led születik † Isten Fiának hí/vattatik. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 3c / 2 ECCE VIRGO CONCIPIET Iz 7,14 / 18. zs.

Izajás jövendölése két dolgot hirdet: hogy a Messiás Szűztől születik, s hogy nem csupán Isten jeles szentje lesz ő, hanem általa maga az Isten fog közöttünk lakozni (=Emmánuel). A szentáldozás is e jövendölése beteljesedése: Isten bennünk lakozik.

Í-me a Szűz méhében fogan és Fi-at szül: s ne-ve lé- szen: Em- ma- nu-el=

Ve- lünk az Is- ten. (3.t.) † *

▲z egek az Isten dicsőségét hirdetik * és kezének műveiről beszél a /mennybolt.

Egy nap a másnak zengi az ígét * az éj az éjszakának továbbadja e /tudást. **Ant.**

Nem olyan beszéd ez, s nem olyan szavak, * hogy ne foghatnád föl a /hangjukat.

Minden földre eljut a zengésük * a földkerekség széléig az ő /igéjük. **Ant.**

Ott szerzett a Napnak lakást † és az, mint Völegény, kilépett házából * hogy ujjongással, mint a Hős, befussa /újtját. Kijön a magas mennyből † és a mennyeknek magasába visszater, * és az ő melege mindenkihez /elér. **Ant.**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 20b

1. Mikor Máriához az Isten angyala - Názáret városba az égből leszálla, - kit szent imádságban Gábriel találta, - ékes köszöntéssel a Szűzhöz így szóla. **2.** Üdvözlégy, te kegyes, Isten szép leánya, - Jesszétől származott, Ádám unokája, - az Éva asszonynak legtisztább magzatja, - Áron vesszejének megújult virágja. **3.** Tégedet az Isten leginkább szeretett, - sok nemzetek közül magának eljegyzett, - kilenc angyali kar koronát készített, - hogy megkoronázza azzal szent fejedet. **4.** Készíts azért szállást az Isten Fiának, - mert tégedet valót szentséges anyjának, - te méhed kívánta az ő szállásának, - téged mond az Írás Salamon házának. **5.** „Az Úrnak ígétét örömel elvárom, - mint Isten akarja, én is úgy akarom, - tiszta hajlékban, ha tetszik, bezárom, - mert szüzességemben tudom nem lesz károm.” **6.** Világosítsa meg az Úr én házamat, - ragyogó fáklyákkal rakja udvaromat, - piros hajnal után hozza fel napomat, - hogy meglássam én is - az én Krisztusomat. Ámen

URUNK SZÜLETÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA - IN ANNUNTIATIONE DOMINI (GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY)

E napon ünnepli az Egyház a megváltás hajnalát, Krisztus megtestesülését. Amit a Szeplőtelen Fogantatás előkészített, az ma valóra válik: a Szentlélek mindenható teremő erejéből alászáll az örök Ige, mint a természetfölötti élet csirája. Szűzből anya lesz, anélkül, hogy megszűnnék szűz maradni. Ezt az ünnepet oly mély titok hatja át, mely előtt hódolattal és imádatlalt hajtunk tétet. Amikor a liturgia erről megemlékezik (az Úrangyalában, a Hiszekegyben) mélyen meghajlunk.

Krisztus megtestesülésének ünnepét keleten már 550. március 25-én megünnepelték.

Rómában a 7. században vezették be.

Krisztus megtestesülésére és Mária istenanyaságára emlékeztet ez a nap.

A názáreti Szűz élete kedves volt Isten előtt, s örök tervébe beleépítette az ő közreműködését.

„ Igen” - je hozzátartozik a megtestesülés titkához.

A messiási jövendölések valóra váltak azon a napon, amikor az idők teljességében Isten elküldte Gábor főangyalt a názáreti Szűzhöz. Az Ige testté lett a Szentlélek erejéből Szűz Mária méhében. Ezt az örömhírt ünnepeljük a mai napon.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK Iz 7, 10-14 / Zsid 10, 4-10 / Lk 1, 26-38

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 266

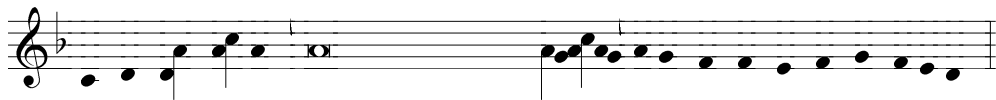
- 1.** Mária kis hajlékában, - Názáretnek városában, - Istenhez fohászkozik, - és buzgón imádkozik.
- 2.** Imádkozik, s ím elébe - Gábor angyal odalépe, - Isten titkát jelenti, - és a Szüzet köszönti.
- 3.** Megrettent a Szűz e szóra, - de az angyal tovább szóla: - Ne félj, mert az Istennél - legszebb áldást te nyertél.
- 4.** Megárnyékoz a Szentlélek, - és szűz méhed gyümölcsének - nevét hívod Jézusnak, - s Fia leszen az Úrnak.
- 5.** Adjunk hálát az Istennek, - ki nekünk a kegyelemnek - kútfejét megnyitotta, - s váltságdíjunk megadta.

D.U. 19

- 1.** Üdvözlégy, szent Szűz, - teljes malaszttal! Így köszönté angyal - a szép szűz Máriát. Krisztusnak választott anyját. **2.** És mondá tovább: - „Úr van teveled! Íme, fogansz fiat, - akin fogsz örülni, - menny és a föld álmélnkodni.”
- 3.** Felel Mária: - „Miként lehet ez? - Mert szűz leány vagyok, - férjet nem ismerek, - bizonyítják mind az egek.” **4.** „ A Szentléleknek - rád száll ereje, - mert miként a harmat - reggel száll a földre, - úgy lesz az Ő érkezése.
- 5.** Hitt az angyalnak - szívesen a Szűz, - magát megalázza, - szolgálónak vallja: „ Legyen úgy, mint ajkad mondja!” **6.** Szüzek virága, - Szép Szűz Mária! - Örvendezz és vigadj, - mert te anyaságra - választattál, méltóságra.
- 7.** Engeszteld immár - könyörgésseddel - szent Fiadat értünk, - hogy szent születése - legyen lelkünk üdvössége.

INTROITUS : D.U. 3c RORATE, CÆLI Iz. 45,8 / 84. zs. 2. 13.

Odafentről, az Úrtól jön Krisztus megváltó istensége: „Harmatozzatok, egek!” Krisztus embersége pedig valóságos emberség, mely Ádámtól fogva évezredek át készült, hogy azután Móriában „megnyíljon a föld, és megteremje az Üdvözítőt” (Advent I. Vasárnapjának communiójának szövegével). A zsoltárban Jákob neve az egész istenváró emberiséget képviseli.

Harmatoz-za-tok, egek, onnan-felül-ről, és a felhők essék az Igazat.

Nyíljék meg immár a föld, s teremje az Üd-vő-zítőt.

(1.t.) † *

Megáldottad, a te földedet, / Uram, * jóra fordítottad Jákobnak / fogságát.

Az Úr megadja / kegyelmét, * és földünk megtermi / gyümölcsét. **Ant.**

Dicsőség az Atyának és / Fiúnak * és Szentlélek / Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor, * és mindörökkön örökké / Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek.

Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk neked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 3c / 1 TOLLITE PORTAS 23.zs. 7. 3. 4.

Mária a kapu, a „menny boldog kapuja”. Rajta keresztül vonul be Krisztus, a dicsőség Királya a földre, a történelemben.

R.) Kapuk, nyíljatok meg! Táruljatok fel, örök kapuszárnyak, * hadd menjen be a dicsőség királya.

V. Ki mehet fel az Úr hegyére? † és ki állhat meg az ő szent helyén? *

az ártatlan kezű és tiszt/ta szívú! **Kapuk, nyíljatok meg...**

Vagy : VÁLASZOS ZSOLTÁR:

Íme, eljövök, Uram, * hogy megtegyem a te akaratodat. 39. zs. 8a. 9a. v.

TRAKTUS: D.U. 266 / 1 GAUDE MARIA

Ez ősrégi egyházi szöveg megértéséhez tudni kell, hogy Móriát több zsinat (legünnepélyesebben az efezusi zsinat 431-ben) Istenanyának nyilvánította, s ezáltal megvédte azt a katolikus tanítást, hogy Krisztusban az isteni és emberi természet személyes egységet alkot. Mária az ember Krisztus anyja, de a személyi egység miatt joggal mondható Isten anyjának. Így Mária „egymagában semmivé tette” a történelem folyamán ismét és ismét föllépő, a Krisztusról szóló helyes tanítást támadó eretnekségeket.

1. Örvendezzél, Szűz Mária, * ki minden eretnekségeket egymagadban semmivé / tettél.
2. Ki hittél a /szónak, * amit Gábiel arkangyal /mondott.
3. Ki szűz lévén, Istent és embert /szültél, * és szülésed után sértetlen szűz ma/radtál.
4. Istennek szent Szü/lője, * könyörögj /értünk! /Énekelve 8. tónuson /

Vagy: EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS: /Énekelve 2. vagy 8. tónuson /

Az Ige emberré lett, és itt élt köztünk, * és láttuk az ő dicsőségét. Jn 1, 14b

SZEKVENCIA: D.U. 231

1. a) Örülj, Krisztus szent szülője, akit Gábor köszöntője, szűz anyának hirdetett.
b) Örülj, teljes kegyelemmel, szültél, de nem gyötrellemmel, liliumnál ékeesebb!
2. a) Örülj, hiszen Egyszülötted, bár zokogva eltemetted, feltámadott ragyogva.
b) Örülj, Fiad mennybe szállott, láttad, amint e világot messze hagyta alakja.
3. a) Örülj, te is hozzá mentél, s dicsőséggel öveztetted a mennyi trónusig.
b) A te méhed szent gyümölcse lelkünk éhét, hogy betöltse, teáltalad adatik. Ámen.

CREDO

Hiszek az egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak Teremtőjében. Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idő kezdete előtt. Isten az Istentől, Világosság a Világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől, született, de nem teremtmény, az Atyával egylényegű; és minden általa lett. Értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért leszállott a mennyből. * **Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Móriától, és emberré lett.** Poncius Pilátus alatt értünk keresztre feszítették, kínhalált szenvedett és eltemették. Harmadnapra feltámadott az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján, de újra eljön dicsőségben, ítélni élőket és holtakat, és országának nem lesz vége. Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik; akit éppúgy imádunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút. Ő szólt a próféták szavával. Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban, vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára, várom a holtak feltámadását és az eljövendő örök életet. Ámen. (* *térdet hajtunk, vagy meghajlunk!*)